

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 ianuarie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecătorii – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013 în cauza penală privindu-l pe

Buzica Valentin Tudor, născut la 26 octombrie 1992, originar din s.Valea-Trestieni, r-nul Nisporeni, domiciliat în mun.Chișinău, str.Pruncul 2, ap.9.

Date referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 28.02.2011 - 01.11.2012 - prima instanță,
2. 05.12.2012 - 28.03.2013 - instanța de apel,
3. 29.10.2013 - 29.01.2014 - instanța de recurs.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 01 noiembrie 2012, Buzica Valentin a fost condamnat în baza art.186 alin.(5) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, la 4 ani închisoare și în baza art.192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal, cu aplicarea art.79 Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul total al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 4 ani.

Totodată, procesul penal în privința lui Buzica Valentin intentat în baza art.192¹ alin.(2) Cod penal, pe episodul părții vătămate Antoci Vasile, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Acțiunile civile au fost admise, dispunîndu-se încasarea în mod solidar a prejudiciilor materiale:

- de la Buzica Valentin, Stambol Ion și Burlacu Vladimir în beneficiul lui Oancea Sergiu în sumă de 14094,15 lei, Moldovanu Anatol în sumă de 1200 lei, Alexeev Arcadie în sumă de 730 lei, Berdicevschi Simion în sumă de 1900 lei, Filipschi Valeriu în sumă de 1685 lei, Vangheli Ion în sumă de 27700 lei și Racu Valeriu în sumă de 6000 lei;

- de la Buzica Valentin și Stambol Ion în beneficiul lui Pastușac Serghei în sumă de 2190 lei și Sasu Ion în sumă de 300 lei.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Stambol Ion și Burlacu Vladimir, în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Buzica Valentin, prin înțelegere prealabilă, împreună cu minorii Stambol Ion și Burlacu Vladimir, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință au sustras pe ascuns bunuri materiale:

- în perioada de timp de la 30 decembrie 2010 pînă la 03 ianuarie 2011, au pătruns în vila nr.62 din ÎP „Apicultorul”, com.Truşeni, mun.Chişinău, de unde pe ascuns au sustras bunuri materiale în sumă de 4030 lei, cauzîndu-i părţii vătămăte Alexeev Arcadie un prejudiciu material considerabil;

- la mijlocul lunii decembrie 2010, prin deteriorarea geamului, au pătruns în vila nr.64 din ÎP „Proiectirovşic”, com.Dumbrava, mun.Chişinău, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă de 1735 lei, cauzîndu-i părţii vătămăte Filipschi Valeriu un prejudiciu material considerabil;

- la 19 decembrie 2010, au pătruns în căsuţa de vară amplasată în ÎP „Prietenia”, com.Truşeni, mun.Chişinău, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale a cet.Moldovanu Anatol în sumă de 6500 lei, cauzîndu-i părţii vătămăte un prejudiciu material considerabil;

- la 23 spre 24 decembrie 2010, observînd că în faţa blocului locativ din str.Gribov 6/1, or.Durleşti, mun.Chişinău, este parcat automobilul de model VAZ 21061, cu n/î C AR 258, l-au sustras pe ascuns, cauzîndu-i părţii vătămăte Oancea Sergiu un prejudiciu material considerabil în valoare de 24000 lei;

- în perioada 24 - 29 decembrie 2010, au pătruns în vila nr.14 din str.Florilor, com.Truşeni, mun.Chişinău, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă de 700 lei, cauzîndu-i părţii vătămăte Vangheli Ion un prejudiciu material considerabil;

- în perioada 25 - 30 decembrie 2010, au pătruns în vila nr.141 din str.Florilor 23, com.Truşeni, mun.Chişinău, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale a cet.Rotaru Constantin în sumă de 1800 lei, cauzîndu-i părţii vătămăte un prejudiciu material considerabil;

- în perioada 25 - 04 ianuarie 2011, au pătruns în căsuţa de vară nr.24 din ÎP „Partizan”, com.Vatra, mun.Chişinău, ce aparţine cet.Berdicevschi Semion, de unde pe ascuns au sustras bunuri materiale, cauzîndu-i părţii vătămăte un prejudiciu material considerabil în sumă de 10900 lei;

- în perioada 26 - 28 decembrie 2010, au pătruns în automobilul de model „VAZ 2107”, cu n/î SR AP 733, care era parcat în str.Gh.Ureche 10, or.Durleşti, mun.Chişinău, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale, cauzîndu-i părţii vătămăte Racu Valeriu un prejudiciu material considerabil în sumă de 6000 lei.

- la sfîrşitul lunii decembrie 2010, au pătruns în vila din str.I.Vieru, com.Truşeni, mun.Chişinău, ce aparţinea cet.Caraman Rodica, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă de 2190 lei, cauzîndu-i părţii vătămăte un prejudiciu material considerabil;

- în perioada 23 - 17 ianuarie 2011, prin înţelegere prealabilă, împreună cu minorul Stambol Ion, au pătruns în încăperea auxiliară a blocului aflat în construcţie din str.T.Vladimirescu, or.Durleşti, mun.Chişinău, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă de 1700 lei, cauzîndu-i părţii vătămăte Barbacaru Ion un prejudiciu material considerabil;

- în perioada 26 decembrie 2010 - 16 ianuarie 2011, prin înţelegere prealabilă, împreună cu minorul Stambol Ion, au pătruns în casa nr.21 din str.Alexandru cel Bun, or.Vatra, ce aparţine cet.Pastuşac Serghei, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă de 8800 lei, cauzîndu-i părţii vătămăte un prejudiciu material considerabil;

- în perioada 30 decembrie 2010 - 17 ianuarie 2011, prin înţelegere prealabilă, împreună cu minorul Stambol Ion, au pătruns în vila nr.14 din str.Florilor, com.Truşeni, mun.Chişinău, de unde au sustras pe ascuns bunuri materiale a părţii vătămăte Vangheli Ion, cauzîndu-i acestuia un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 34000 lei;

- în perioada 16 - 17 ianuarie 2011, prin înțelegere prealabilă, împreună cu minorul Stambol Ion, au sustras pe ascuns două acumulate de la autocamionul de model MAN 25372, cu n/î C JD 470, parcat pe str.Precup 59, com.Trușeni, mun.Chișinău, cauzându-i părții vătămate Isac Gheorghe un prejudiciu material considerabil în sumă de 3500 lei;

- în perioada 13 - 14 ianuarie 2011, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Stambol Ion, din fața blocului locativ din str.Calea Ieșilor 55/2, mun.Chișinău, au răpit automobilul de model „VAZ 2106”, cu n/î H 0965 MV, ce aparținea cet.Antoci Vasile, fără scop de însușire, pe care l-au abandonat în apropierea blocului de unde a fost răpit;

- în perioada 16 - 17 ianuarie 2011, prin înțelegere prealabilă, împreună cu Stambol Ion, din fața blocului locativ din str.Calea Ieșilor 61/5, mun.Chișinău, au răpit automobilul de model „VAZ 2107”, cu n/î UN AT 429, ce aparținea cet.Sasu Ion, fără scop de însușire, pe care l-au abandonat în apropierea stației PECO „Petro” din str.Alba Iulia, mun.Chișinău, din care au sustras pe ascuns bunuri materiale în sumă de 1300 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpatului V.Buzica, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, prin care acestuia să-i fie stabilită o pedeapsă în baza art.186 alin.(5) Cod penal de 8 ani închisoare și în baza art.192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal de 4 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal - pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că pedeapsa stabilită de prima instanță, în raport cu gravitatea infracțiunilor comise este prea blândă, deoarece instanța nu a stabilit careva circumstanțe excepționale ce ar fi permis aplicarea prevederilor art.79 Cod penal, iar dispunând suspendarea executării pedepsei pe termen de probă, instanța incorect a considerat că această pedeapsă va acorda posibilitatea inculpatului V.Buzica de a se manifesta în societate, va asigura atingerea scopului pedepsei penale și va duce la corijarea, reeducarea și restituirea integrală a prejudiciului material cauzat părților vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013, a fost respins, ca nefondat apelul procurorului.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui V.Buzica în săvârșirea infracțiunilor imputate, fiind bazate pe declarațiile părților vătămate A.Alexeev, V.Filipschi, A.Moldovanu, S.Oancea, I.Vangheli, C.Rotaru, S.Berdicevschi, V.Racu, R.Caraman, I.Barbacaru, S.Pastușac, Gh.Isac, I.Sasu și V.Antoci, date atât la urmărirea penală, cât și în cadrul cercetării judecătorești, care coroborează cu materialele cauzei, inclusiv și cu declarațiile inculpatului V.Buzica, care a recunoscut sustragerea bunurilor părților vătămate, astfel că corect instanța a încadrat acțiunile acestuia în baza art.186 alin.(5) și 192¹ alin.(2) lit.a) Cod penal.

La fel, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei în privința lui V.Buzica, a ținut seama de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de circumstanțele excepționale prezente în cauză, și anume că acesta a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor săvârșite, de comportamentul lui după comiterea infracțiunilor ce s-a manifestat prin recunoașterea integrală a vinovăției, de căința sinceră în cele comise, precum și restituirea parțială a prejudiciilor cauzate, și întemeiat a ajuns la concluzia

aplicării unei pedepse sub limita minimă prevăzută de norma penală, cu aplicarea art.79 Cod penal.

Totodată, instanța de apel, a menționat că prima instanță, aplicînd inculpatului pedeapsa cu suspendarea executării ei pe termen de probă, corect a concluzionat că prin aceasta va fi atins scopul pedepsei, ce va duce la corijarea, reeducarea acestuia, precum și la restituirea integrală a prejudiciului material cauzat părților vătămate.

De asemenea, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul apelantului, precum că V.Buzica prezintă pericol real pentru societate, fiind o persoană predispusă la comiterea de infracțiuni și încălcarea ordinii de drept în societate, deoarece partea acuzării nu a prezentat careva probe ce ar demonstra că inculpatul ar fi încălcat ordinea publică, sau ar fi dus un mod de viață amoral, ceea ce dovedește faptul că pedeapsa aplicată acestuia de prima instanță va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul S.Brigai care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că hotărîrea în partea stabilirii pedepsei nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, invocînd că la stabilirea pedepsei inculpatului V.Buzica, neîntemeiat au fost aplicate prevederile art.79 Cod penal, nefiind constatate careva circumstanțe excepționale, iar cele reținute se referă la circumstanțe atenuante; nu a fost acordată deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, astfel că instanța pripit a ajuns la concluzia aplicării art.90 Cod penal, neargumentînd în sensul dat hotărîrea adoptată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui V.Buzica în baza art.186 alin.(5) și art.192¹ alin.(2) Cod penal, și, critică hotărîrea instanței de apel, precum că aceasta fără a-și motiva soluția, neîntemeiat a menținut sentința prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.79, 90 Cod penal, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art.79, 90 Cod penal.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori

agradează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultând textele sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul reține că ambele instanțe au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana inculpatului V.Buzica, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

Potrivit art.79 Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Din partea descriptivă a sentinței rezultă că instanța a apreciat ca excepționale unele circumstanțe ale cauzei, și anume că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor săvârșite în grup, fapt ce a servit drept temei de a aplica prevederile art.79 Cod penal.

La fel, prima instanță, reieșind din faptul că în cauză sînt prezente circumstanțe excepționale, iar circumstanțe agravante lipsesc, corect a concluzionat că este irațional ca inculpatul V.Buzica să execute real pedeapsa închisorii de 5 ani, considerînd posibilă corijarea și reeducarea acestuia fără izolarea lui de societate și, cu referire la art.90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani, soluție care a fost menținută și de instanța de apel.

Prin urmare, afirmația autorului recursului, precum că instanțele de fond nu și-au argumentat soluția în partea aplicării pedepsei penale cu aplicarea art.79 Cod penal și suspendarea executării ei condiționate pe termen de probă, este neîntemeiată. Concluziile instanțelor de fond corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că V.Buzica nu poate fi corectat fără izolare de societate, nu s-au stabilit. Infracțiunile de care a fost declarat vinovat V.Buzica, potrivit art.16 Cod penal, fac parte din categoria celor mai puțin grave și grave, astfel că careva interdicții de aplicare a art.90 Cod penal, în atare situație, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei conform alin.(4) al aceluiași articol poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Lipsită de temei este și afirmația recurentului, precum că instanțele la stabilirea pedepsei nu au ținut seama că inculpatul nu a recuperat prejudiciul material cauzat părților vătămate, deoarece instanțele și-au motivat soluțiile în această parte, concluzionînd că prin aplicarea pedepsei cu suspendarea executării ei pe termen de probă, inculpatul prin muncă va avea posibilitatea de a recupera prejudiciul cauzat părților vătămate.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptelor comise.

Totodată, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, pronunțîndu-se argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul

apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărârile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Brigai, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2013 în cauza penală în privința lui Buzica Valentin, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 februarie 2014.

Președintele

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu